

Chương 130: Khổ nhục kế, vì trở về phòng ngủ chính cũng rất khó khăn

“Bảo Bảo, tôi là muốn cho anh trai cưới cô.”

Hạ Vi Bảo, “.....”

Vậy cô có phải nên cảm ơn hồ ly tinh kia giúp cô chần một kiếp hay không?

“San San, thật ra tôi đã kết hôn.....”

“A?!”

Lục Hoa San giật mình, “Cô đã kết hôn?”

“Ừm, làm trong nghề của chúng ta Ân hôn..... Cô hiểu mà.....”

Lục Hoa San tan nát cõi lòng đến quang quác quang quác,
“Bảo Bảo, cô gả cho ai?”

“Chỉ là một Người thường.”

Dù sao đều sắp ly hôn, cô không muốn để người biết có quan hệ cùng Lục Hoa Lương.

Cúp điện thoại, Lục Hoa San cảm thấy không muốn sống nữa. Anh trai kết hôn, thần tượng cũng kết hôn. Cô bị chú định không thể trở thành em chồng của thần tượng. Đột nhiên cảm thấy sống rất thống khổ.

Hạ Vi Bảo nhìn trò chơi bị thua, rất tuyệt vọng.

Lúc nãy đang đánh tới thời khắc phòng thủ cuối cùng, kết quả Lục Hoa San gọi một cuộc điện thoại liền giết chết cô.

Càng làm cho cô hỏng mất chính là cô bị tố cáo, có người nói cô cố ý tặng đầu người.

Khuôn mặt của Hoàng Hậu nương nương thật không có cách nào nhìn.

Không biết chơi là lỗi của cô sao, chạy ra đã bị giết là lỗi của cô sao! Càng chơi càng kém, rất muốn tìm sư phụ tới dạy một chút.

Phòng khách cách vách, Lục Hoa Lương bưng một ly rượu vang đỏ, đứng ở trên ban công, quay đầu nhìn về phía phòng ngủ chính bên cạnh.

Càng nghĩ sắc mặt càng trầm, quả nhiên Dương Túc không đáng tin cậy, muốn dọn về phòng ngủ chính vẫn là phải xem chính mình!

Ngày hôm sau, từ trước đến nay được xưng là cuồng ma công việc, Lục đại Boss khó được tan tâm trước một lần, bốn giờ liền đi, đi phòng tập thể thao tư nhân.

Tập thể hình hai giờ liên tục, cả người ra mồ hôi. Sau đó tưới xuống một thùng nước đá, xối lạnh thấu tim.

Lại ngâm nước đá nửa giờ, lúc này mới thần sắc tái nhợt đi về nhà.

Lúc về đến nhà đã là 8 giờ tối.

Vào cửa lại nhìn đến Hạ Vi Bảo ngồi ở phòng khách chơi game, sắc mặt Lục Hoa Lương vốn dĩ đã khó coi, càng khó coi. Hừ lạnh một tiếng, trực tiếp làm lơ Hạ Vi Bảo, mắt nhìn thẳng đi qua bên người cô, sau đó đi lên lầu.

Hạ Vi Bảo rùng mình một cái, quay đầu nhìn nhìn bóng dáng anh, kỳ quái, trên người người này như thế nào có cỗ hàn khí.

10 giờ tối, tâm tư Lục tổng cuối cùng không uổng phí, sốt cao được như ý nguyện. Sốt tới bốn mươi độ, Phúc Bá sợ tới mức ba hôn không có bảy phách. Muốn nhanh chóng đưa đi bệnh viện.

Nhưng mà, Lục Hoa Lương lại không chịu đi, mà muốn gọi Hạ Vi Bảo tới. Anh dùng khổ nhục kế loại thương gân động cốt, cũng không phải là vì đi bệnh viện.

Cô không phải biết y thuật sao, vừa lúc để cô tới chăm sóc anh. Cứ như vậy, dọn về phòng ngủ chính liền thuận lý thành chương.

Phúc Bá không có biện pháp, chỉ có thể đi gõ cửa phòng Hạ Vi Bảo.

Hoàng Hậu nương nương đang đánh vương giả đại sát tứ phương nha, lập tức sắp chém chết một người. Đúng lúc này, cửa bị người gõ vang, cô thất thần một cái, bị người chém chết.

Hạ Vi Bảo, “.....”

Nhìn hình ảnh tắt ngúm, đột nhiên cảm thấy rất tuyệt vọng. Sau đó lửa giận hừng hực chạy tới mở cửa, phun thẳng vào mặt Phúc Bá một trận.

Phúc Bá xấu hổ, lão công cô đều sắp sốt thành kẻ ngốc, cư nhiên còn chơi game, cũng không sợ giữ sống góa chồng sao.

“Thiếu phu nhân, tiên sinh bị bệnh, bảo cô đi qua nhìn xem.”

“Bị bệnh? Bệnh gì, não tàn sao.”

Lục Hoa Lương không phải vẫn luôn não tàn sao, tìm cô có ích lợi gì, đi bệnh viện tâm thần ở vài ngày a. Hoàn cảnh cũng không tệ lắm, có thể xem là nghỉ phép.

Chính là tên hàng xóm bị thất tâm phong cách vách không quá thân thiện, thích cầm dao chém người.

Phúc Bá lau mồ hôi, “Tiên sinh phát sốt.”

Hạ Vi Bảo giật mình, thật sự sinh bệnh?

Vì thế cô vội đi qua xem một chút, trời, sốt cao bốn mươi độ!